JE MAINTIENDRAI

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XX. ZATURDAG den 9den JUNY 1832. N. 22

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

De Engelsche Kolonie, Nieuw Zuid Wallis.

De nieuwste en volledigste berigten omtrent de Engelsche kolonie Nieuw-Zuid-Wallis in Nieuw-Holland, vindt men in een in het jaar 1827 uitgegeven werk van den scheepsdoktor P. Cuningham broeder van den bekenden dichter Allan Cuningham, die reeds viermaal in hoedanigheid van geneesheer met bezendingen boosdoeners de reis naar die kolonie gedaan en zich laatstelyk aldaar heeft nedergezet. De in dit werk gegeven afschildering van den toestand dezer opbloeyende volkplanting levert een belangwekkend beeld, waarvan wy hier eenige trekken willen mededeelen.

De eerste vestiging op Nieuw-Zuid-Wallis geschiedde in het jaar 1788 door den gouverneur Philipps. In den beginne had zy geen gewenschten voortgang, vermits de kosten van het transport der misdadigers, hunne oppassing, en hun onderhoud de winsten verre overtroffen, welke het gouvernement uit hunnen arbeid trok, en ook het bloote denkbeeld zich in eene kolonie van misdadigers te vestigen alle Britsche landverhuizers van Nieuw-Holland afschrikte en de oogen op Canada deed vestigen. Dit was dan ook de oorzaak dat het getal der bewoners, in het dertigste jaar van het bestaan der kolonie, naauwelyks 20,000 zielen was, dat het behouwde land niet meer dan 45,000 morgen bedroeg, en daarentegen de uitgaven der regering *l*st. 3,500,000 beliepen. Deze hindernissen zyn thans grootendeels verdwenen; de voortreffelyke hoedanigheid van den grond, de gemakkelykheid in het aankoopen en bebouwen van een stuk land, de gerede afzet der produkten van de tot heden nog niet ver van zee gelegen plantaadjen, de voordeelen, welke voornamelyk de schapenteelt den kolonisten oplevert, naardien de Engelsche schapen door den invloed van het klimaat veredeld worden; het doelmatige en liberale bestuur, gepaard met de aangenaamste luchtsgesteldheid, welke beide omstandigheden een groot kontrast vertoonen by het barre en slecht beheerde Canada; dit alles heeft sedert 10 of 12 jaren gansche scharen van vrywillige landverhuizers naar Nieuw-Zuid-Wallis doen stroomen, zoodat zich het getal der blanken aldaar sedert dien tyd heeft verdubbeld, en tegenwoordig 40,000 bedraagt. Reeds bezit de kolonie 200,000 schapen, 100,000 runderen, verscheiden duizend paarden; 2 paketschepen varen geregeld van de hoofdstad Sidney naar de overige plaatsen langs de kust en naar van Diemensland; de handel met het moederland hield in 1826 bezig 24 schepen; op Oost-Indie voeren 5, op Brazilie 2 en op China 5 schepen, zoo ook is de gemeenschap met de eilanden in de Zuid-Zee zeer levendig. De hoeveelheid van het in eene eenige brandewynstokery verbruikt wordend graan bedraagt jaarlyks 50,000 schepels, en 4 stoommolens, 18 windmolens, 10 watermolens en 2 rosmolens leveren een voortreffelyk meel van in de kolonie gewonnen Tarwe.

De verbeterde toestand der kolonie, gedurende de laatste tien jaren, leidt Cuningham ten deele af uit de niet zeer groote morele verdorvenheid der misdadigers, beweerende hy, dat de meesten even zoo goed zyn als de in het moederland achtergebleven lieden van dezelfde volksklasse, en wyt zulks onder anderen aan de Engelsche jagtwetten en die tegen het óproer (Riot-Act) welke laatste voorzeker menigen tot wanhoop gedreven armen Ier in de jongste tyden onschuldig heeft doen verbannen. Wat hy overigens zegt van het gedrag der ballingen gedurende den overtogt, als wanneer hy hen naauwkeurig kon gadeslaan, van hunne listen en bedriegeryen, van hunne huichelary en kuiperyen is niet zeer geschikt om een hoog denkbeeld te geven van den zedelyken toestand der nieuw aangevoerd wordende misdadigers. Een grooten morelen invloed op dezen, en derhalve ook op het welzyn der kolonie, hebben ongetwyfeld de verbetering in hunne behandeling zelve, de op hunne zedelyke verbetering doelende maatregelen der overheden en de veelvuldige ondervinding der boetelingen van de bedroevende gevolgen der ongehoorzaamheid, waaraan zich die genen hadden prys gegeven, die naar de bosschen ontvlugt waren, doch, indien zy het geluk hadden aan de knodsen der inboorlingen of aan den honger te ontkomen, het eenige middel van behoud in eene snelle terugkeer naar de kolonie gevonden hadden.

De ballingen zyn eigenlyk niet anders dan slaven der planters, alleen met dat onderscheid dat zy door deze laatsten niet, gelyk de zwarten in Amerika, gekocht, maar gedurende den tyd hunner straf van het gouvernement gehuurd worden, en niet geheel en al aan de willekeur der planters zyn prys gegeven. Op de plantaadjen wonen zy in hutten, gemeenlyk vier arbeiders in elke hut, ontvangen hun armoedig huisraad, hunne kleeding, en iedere week eene portie levensmiddelen, die volkomen aan hunne behoefte voldoet. De meeste planters vergunnen hunnen strafarbeiders een klein stuk grond te bebouwen, waardoor zy ook in hunne vrye uren gelegenheid hebben tot nuttige werkzaamheid, en de zamenleving in hunne hutten, de zorg voor de bereiding hunner maaltyden, voor de reiniging hunner kleederen, kortom voor hun huishouden, verbonden met eene verstandige behandeling, die hen, voornamelyk in het begin niet met strengheid den arbeid doet verrigten, geeft hun eenig voorkomen van vryheid, zoodat zy, die slechts een jaar in hunnen gedwongen toestand hebben doorgebragt, gewoonlyk nuttige en vlytige arbeiders worden. Is hun straftyd uitgediend, dan heeft men gezorgd, dat zy als dagiooners kunnen geplaatst worden, waarby dan nog wel altyd het onterende hunner uitgestane straf op hen blyft drukken, en hun den toegang tot betere gezelschappen belet, doch hunne nakomelingschap is, gelyk men denken kan, geheel van dezen vlek ontheven. Eene te voren nog sterker gevoelde, doch thans nog voortdurende, staat van belemmering is het gebrek aan vrouwen voor de vry gewordene boetelingen, weshalve Cuningham een vroeger ten opzigte van de kolonie Virginië met goed gevolg aangewend middel voorslaat, namelyk: de kolonie te voorzien van vrouwen, uit de straten van Britsche steden opgeligt, waardoor zoowel aan de steden van het moederland als aan deze ongelukkige schepsels een dienst zou bewezen worden, die alzoo in staat wierden gesteld om in dat nieuwe land een nieuw en beter leven te beginnen, hetgeen hun, uithoofde van de schande haars beroeps, in het moederland niet wel mogelyk is. Het resultaat van eene, te dezen opzigte voor eenige jaren gedane, proeve schynt zulk eene maatregel veeleer moeten bevorderen, dan daarvan doen afzien. Eene vereeniging van vrome en achtbare lieden had namelyk twaalf zulke beklagenswaardige schepsels naar Nieuw-Zuid-Wallis gezonden, met oogmerk om hun diensten of mannen te bezorgen. Na hunne landing te Sidney verklaarde eene geestelyke kommissie daar te lande, welke hunne morele hoedanigheden moest onderzoeken, dat zy allen voor de bevolking der kolonie, door behulp der matrozen, goede verwachtingen hadden medegebragt; eene omstandigheid die echter slechts zooveel bewyst, dat ten minsten de tyd der overvaart nog niet toereikend is geweest om den vroegeren zedelyken toestand van zulke lieden ten beste te keeren.

Als eene der hindernissen tegen den snelleren opbloei der kolonie, noemt Cuningham de nog tegenwoordig plaats hebbende vyandigheid, welke tusschen de beide hoofddeelen der vrye bevolking, namelyk tusschen de vrye kolonisten en de vrygewordene boetelingen, zoogenaamde emancipisten, heerscht, tegen welke laatsten de eersten by elke gelegenheid eene onregtvaardige verachting doen blyken, hoewel de emancipatie niet verleend wordt dan nadat zy ondubbelzinnige bewyzen van werkelyke zedelyke verbetering hebben aan den dag gelegd, maar hun dan ook wettige toegang wordt verschaft tot de openlyke ambten, uitgezonderd tot de waardigheid eens gezworenen; en inderdaad behoort de klasse der emancipisten tot de werkzaamste, yverigste en evenredig lyk tot de meest gegoede ingezetenen der kolonie. Van de niet ver buiten de kolonie wonende inlanders wordt geene gunstige afschildering gegeven; zy zyn menscheneters, staan op den laagsten trap van geestbeschaving, en het gebruik van sterke dranken, welke zy door de Europeanen hebben leeren kennen, heeft hen ook dat weinigje zedelykheid ontnomen, en werkt mede tot hunne waarschynlyke volkomene uitroeijing. Cuningham spreekt teffens ook van dieper landwaarts in wonende volksstammen, even als die van het ras der Papoes, tusschen de Maleyers en de Negers staande, by welken beschaving meer ingang te verwachten heeft, die vaardig leeren lezen, schryven en arbeiden. Een kiem van opkomende tweedragt, tusschen de Europeanen en de blanke inboorlingen of zoogenaamde Kreolen, is reeds bemerkbaar in de hovaardy, waarmede deze laatsten, Currency (papieren-geld) genaamd, door de eersten, de Sterlingers, behandeld worden. Deze zonderlinge benaming is afkomstig van den kluchtigen inval eens Engelschen kwartiermeesters, die de waarde van de bewoners dezer kolonie, naar de verhouding der klinkende munt tot het papieren-geld wilde bepalen.— De Kreolen, of Currencies, zyn een fraaye volksstam, en hebben eene bleeke gelaatskleur, gelyk dit in alle landen buiten Europa het geval is; dronkenschap is eene by hen schier onbekende ondeugd, hunne eerlykheid wordt hoogelyk geroemd, alleenlyk kan het vrouwelyk gedeelte der Kreoolsche bevolking eerbaarheid niet als eene eerste deugd aanvoeren, doordien zy tot nog toe zeker konden zyn, in weerwil van dien vlek, aan den man te zullen kunnen komen.

De kolonie bestaat thans reeds uit acht distrikten of afdeelingen, die weldra met nog twee staan vermeerderd te werden. Sidney is de hoofdstad der kolonie; zy beslaat eene uitgestrektheid van vier Engelsche vierkante mylen; Paramatta, Windson, Liverpool zyn de steden die daarna in rang volgen; te Sidney verschynen drie Couranten; onderscheiden werken over landbouw, wynteelt, veefokkery, zyn bereids in het licht gegeven, voorts reisbeschryvingen in de binnenlanden en geschiedenis der kolonie; zelfs hebben twee Australische dichters hunne verzen in druk gebragt; — en die alles in een land, dat voor 40 jaren nog eene volslagen wildernis was. Hoogstmerkwaardig is de kronyk dien Cuningham van deze kolonie mededeelt. In het jaar 1789 een jaar na de stichting, werd de eerste oogst in gezameld; in 1793 werden reeds 1200 schepels koren, in de openbare magazynen gebragt; in 1796 werd het eerste schouwspel ten tooneele gevoerd; in 1803 werd de eerste Courant uitgegeven; in 1805 werd het eerste schip gebouw; in 1810 werd de eerste harddravery en in 1818 het eerste kriminele proces gehouden; in 1821 werden over de 1800 ctnrs. wol naar Engeland uitgevoerd en in 1826 werd het eerste openbaar concert aangekondigd.

Over de Platina als Muntspetie.

In dit jaar is den staatsraad Demidoff uit zyne bergwerken in Nischnetagilsk eene merkwaardigheid toegezonden, die tot hiertoe eenig in hare soort en in de mineralogie zonder voorbeeld is, namelyk een klomp gedegen platina van 20 ponden 2⅜ solotnik gewigt. Het tot heden toe gevonden grootste stuk gedegen platina, dat in het bergwerks-museum bewaard wordt, weegt slechts 10 ponden, 54 solotnik. De platinamunt heeft in Rusland zulk een' snellen omloop gekregen, dat byna het grootste gedeelte der geëxploiteerde platina tot geld gemunt wordt, en, in weerwil van alle gemaakte theoretische tegenwerpingen, praktisch in de gedaante van Roebels circuleert.

Voor zoover de kennis der vroegere eeuwen strekt, zyn by alle volken slechts het goud, zilver of koper gebezigd geworden om geld te munten (de Spartanen echter hadden yzergeld, vroeger zelfs gestempeld leder), en men weet niet dat eenige natie buiten de 3 voorz. metalen eene andere stof gebruikt heeft om gangbaar geld te munten (de nood munten uit tin, lood, papier, enz. in belegerde steden geslagen en voor zekeren bepaalden tyd in omloop gebragt, kunnen niet anders dan als surrogaten van het wezenlyke geld aangemerkt worden, en waren zoo veel als renversalen, die naderhand tegen werkelyke munt werden ingewisseld.) Het is daarom te merkwaardiger dat er thans in Rusland, behalve uit de drie straks genoemde metalen, ook geld uit platina geslagen wordt. De aanleiding daartoe gaf de ontdekking der ryke platina-mynen in het Uralgebergte, wier opbrengst van jaar tot jaar toenam. De bovengen. staatsraad Demidoff, die verscheiden yzer- en koperbergwerken in deze streek van den Ural bezit, kon voor eenige jaren verscheiden honderd ponden platina te koop aanbieden, en de keizerlyke mynen leverden ook zoo veel van dit metaal, dat de voorraad de behoefte weldra oneindig overtreffen, en de prys der platina dienvolgens zeer laag dalen zou. Om dit te volkomen, en den Russischen bergbouw in het exploiteren der platina een' nieuwen en voordeeligen trek van nyverheid te behouden, was men bedacht op eene uitgebreidere aanwending van dit metaal, en beproefde hetzelve als muntspetie tot geld te stempelen: dienvolgens werd by eene keizerlyke Ukase van den 24sten April 1828 bepaald dat er stukken ter waarde van 3 zilveren Roebels geslagen zouden worden, tot een gehalte van 2. 41 solotnik zuivere platina gebruik worden, welke aan de kroon behoorde, maar het zou den bergwerkbezitters vrystaan voor hunne rekening in de keizerlyke munt insgelyks geld uit platina te laten slaan, en tot eene nadere bepaling niemand tot het ontvangen van deze drieroebelstukken gedwongen worden. Zy hebben de grootte van een' Hollandschen ryksdaalder, zyn fraai en scherp gestempeld met het rykswapen op de eene zyde en op de andere met de aanduiding der waarde. Het juiste gewigt is 167¼ gr. Neurenb. gew., het verlies in het water 8 3-16 gr. en het specifieke gewigt alzoo 20,-427.— Daar 2 42-96 solotnik — 213,-2 Holl. aas — 155,-7 gr. zyn, bedraagt het gewigt de alliage 11,-6 gr. Neemt men met Sickingen het specifike gewigt der gesmeede platina tot 21,-061 aan, en slaat men hier geen acht op de verandering der digtheid by zamensmeltingen van metalen, dan is het specifieke gewigt der alliage 11,-67, en deze kan daarom slechts uit zilver bestaan.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 8sten Juny 1832.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 18 Oncen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden EenOnce minder zullen kunnen wegen, op pœne als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 1sten Juny 1832.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, doet by deze aan alle Vleeschhouwers kennis geven, dat de pryzen van Versch Vleesch voor de loopende maand Juny zyn bepaald als volgt:

Ossen Vleesch op niet hooger dan 30 Centen per pond.

Schapen of Lams Vleesch op niet hooger den 25 Centen per pond.

Kabrieten en Varkens Vleesch en Schilpad op niet hooger dan 20 Centen per pond en gelast hun verder zich daaraan te houden op pœne als by de wet is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

WAARSCHOUWING.

ALZOO de ondergeteekende Commissaris van Politie, belast met het Publiek Ministerie, onderrigt is geworden, dat de persoon van BALENTIEN, slaaf toebehoorende aan de erfgenamen van wylen de Weduwe C. van der Meulen, reeds onderscheidene malen, of liever zoo dikwyls hy zich aan de Overzyde of elders binnen het Stads district vertoond heeft, op eene eigenrigtige, lage en schandelyke wyze door personen, welke daartoe te zamen vlociden of zich opzettelyk daartoe vereenigd hadden, is aangevallen en mishandeld geworden, hetgeen eene hoogststrafbare rustverstoring en openlyke schending is der wetten, die veiligheid van persoon aan elk waarborgen en zoodanige eigendunkelyke aanmatigingen en handelingen ten sterkste afkeuren, dezelven te gelyker tyd met gestrenge straffen bedreigende; zoo waarschouwt de ondergeteekende elk en een iegelyk, die zich aan de bedoelde mishandelingen, herhaaldelyk gepleegd aan den Neger Balentien, mogt schuldig hebben gemaakt, of daaraan mogt hebben deel genomen, doch tot leedwezen van elken weldenkende als nog onbekend zyn gebleven, zich daarvan in het vervolg te onthouden, en den gemelden neger ongemoeid, zoo op de publieke wegen als elders te laten, en zich niet te verstouten denzelven op de eene of andere wyze te verstoren of aan denzelven geweld aan te doen; zullende voor het overige door den ondergeteekende al de middelen in zyn bereik, waaronder het inroepen der hulp van de gewapende magt behoort, worden in het werk gesteld om dergelyke geweldadigheden en aanrandingen op den publieken weg, indien dezelve onverhoopt mogten worden herhaald, te stuiten en de schuldigen te doen apprehenderen. Wordende de onderscheidene meesters en meesteressen by deze geinviteerd hunne slaven en slavinnen van den inhoud dezer te onderrigten.

De Commissaris enz. voormeld,
MR. J. B. GRAVENHORST.

Den 24sten Mei 1832.

Militaire Administratie.

AANBESTEDING.

DE Administrateurs van het Garnizoen te Curaçao zullen aan den minst inschryvende aanbesteden de leverantie van ruim 200 Beddelakens te vervaardigen van wit linnen stoffaadje, moetende elk laken de lengte hebben van 2 Ellen en de breedte van 1 El 25. Nederlandsche maat, ten dienste der Troepen op dit eiland Garnizoen houdende.

De gegadigdens addresseren zich by besloten biljetten ten Kantore van den Majoor Kommandant der Troepen binnen het Fort Amsterdam dagelyks en wel tot en met den 1sten July aanstaande, met overlegging der monsters van het linnen en vermelding der pryzen van de gemaakte Beddelakens, onder korting nogtans van 2 percent voor het fonds van buitengewone ontvangsten en uitgaven, zullende het antwoord daarop den 3den July daaraanvolgende gegeven worden.

Op last van de Administrateurs voornoemd,
De fung. Kwartiermeester,
J. M. VAN EPS, 1ste Luit. Adjt.

Den 7den Juny 1832.

*** *ONDERTROUWD.*

THEODORUS MARCOÑIER,

EN

LODOWIKA DIEDENHOVEN.

Strekkende deze ter kennisgeving aan Bloedverwanten en Vrienden.

Curaçao den 8sten Juny 1832.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—JUNY.

2.	bark Margaritha, Dominguez,	Coro
	golet Mercurio, Rodriguez,	Puerto Cabello
	—— Magdalena, Silva,	Porto Rico
4.	—— Valenciana, Alvarado,	Adicora
5.	bark Trenidad, Hands,	Puerto Cabello
	golet Florencia, Marten,	dito
	—— Dorothea, Hart,	Bonaire
6.	—— Drie Zusters, Peron,	St. Thomas
	bark Maria Francisca, Ramires,	Puerto Cabello
7.	golet Maria, Rotjes,	Porto Rico
	—— Gran Maria, Sicard,	St. Thomas
8.	—— Amable Maria, Sillé,	Puerto Cabello

UITGEKLAARD—JUNY.

2.	golet Dorothea, De Lange,	
5.	—— De Hoop, Dammers,	
	—— Valenciana, Alvarado,	
6.	—— La Comeet, Jansen,	
7.	—— Iliët, Jones,	
	—— Dorothea, Hart,	

Gedurende deze week zyn er twee vaartuigen van St. Thomas aangekomen, doch wy hebben geene Couranten met dezelven ontvangen. Ingevolge loopende geruchten, was de hervormings wet in het Britsche Hooger Huis voor de derde maal met eene meerderheid van 9 stemmen doorgegaan; en was men in Parys druk bezig, elkander, door vergif in den wyn, naar de andere wereld te zenden, als of de Cholera niet actief genoeg is zulks te doen.

COLUMBIA.

Staat van Nieuw-Granada.—Secretarie van Buitenlandsche aangelegenheden.—Bogota den 23sten Maart 1832.—22.

Aan den Heer Secretaris van Buitenlandsche Zaken van het gouvernement van Venezuela.

MYN HEER!

Voortgaande met de hartelyke en weldadige betrekkingen die onze gouvernementen reeds gelukkiglyk aankweken, heb ik heden het genoegen op last van Z. E. den Vice-President van Nieuw-Granada aan UwelEd. toetezenden No. 23 van de Staats-Courant, waarin gedrukt staat de wet van den 14den dezer maand. Zy bevat voorschriften voor het uitvoerend bewind van dezen staat omtrent den regel waarnaar hy zyne schreden rigten moet ten aanzien der regering van de andere staten van Columbia, met het zoo wenschelyk als dringend oogmerk om de byeenkomst van eene vergadering van plenipotentiarissen te bewerkstelligen, tot het regelen der algemeene belangen.

Het antwoord dat UwelEd. de goedheid had, onder dagteekening van den 3den February, aan my te rigten, heeft aan het gouvernement van Nieuw-Granada de strelende overtuiging gegeven, dat de regering van Venezuela ten volle met die wenschen overeenstemt en bezield is, van welker vervulling onze volkomene binnenlandsche consolidatie, de herleving van ons credict, en, zoo als de wetgevers van Nieuw-Granada zich uitgedrukt hebben, *de overeenkomsten van unie die tot den voorspoed van Columbia leiden*, afhangen. Die maatregelen gemakkelyk te maken, dezelven spoedig en voldoenend tot stand te brengen is de wensch van beide staten en de oogmerken die de conventie van Nieuw-Granada bestierd hebben toen zy die wet uitgaf.

Het is in de oogenblikken, terwyl onze lasteraars in de oude wereld en onze binnenlandsche vyanden zich beyverden om de vertegenwoordigende volken te bevlekken met den stempel van onbestendigheid harer instellingen, dezelve met de onveranderlykheid van monarchien contrasterende, dat Columbia een zegepralend bewys aan deszelfs verdedigers gaat aanbieden, om de voorkeur te billyken van gemeenebest gezinde maatschappyen, door een model van eene Republiek te geven, die, by de buitenlandsche kracht, welke de vereeniging harer groote drie afdeelingen haar byzet, de vermogenheid hecht van de waarborgen die het eigenschappelyk stelsel van dezelve verleend.

De gemelde wet van den 10den dezer maand legt het doel waarmede ik my tot UwelEd. rigt genoegzaam aan den dag. Het levendig belang van beide partyen voor de byeenkomst der Columbiaansche vergadering reeds bekend zynde, is het noodig dat het gouvernement van Venezuela de plaats en tyd der vergadering en het getal plenipotentiarissen bepaalt. Wy moeten vertrouwen dat de Ecuador ook de zynen zenden zal, zoodra de bestaande verschillen uit den weg geruimd zyn en deszelfs onafhankelykheid erkend worden. Het is mede niet minder noodig dat uwe regering verklaart of het haar gelegen is dat elke staat twee gedeputeerden zendt en haar denkbeeld aan den dag legt omtrent de attributen die, volgens de denkwyze van de conventie van Nieuw-Granada, aan de bedoelde vergadering moeten voorgelegd worden. UwelEd. gelieve aan Z. E. den President van Venezuela de verzekering te geven dat Nieuw-Granada deszelfs grondgebied gewilliglyk aanbiedt om, onverschillig op welke plaats van hetzelve waar men het goedvinden mogt, de beraadslagingen der vergadering met alle de noodige onafhankelykheid en waardigheid voorttezetten, en dat het gouvernement van Nieuw-Granada, dat niets anders dan het algemeen geluk van de beide partyen beoogd, met de meeste bereidwilligheid toestemmen zal in alle voorstellingen die ter bereiking van het doel aanleiding geven, en ter uit den weg ruiming van alle hindernissen die zich tegen hetzelve zouden kunnen aanbieden, in zoo verre het zich in den kring van de vermogens van Nieuw-Granada bepaald.

Men handelt, Myn Heer, over het nieuw bestaan van volken die eertyds slechts één huisgezin uitmaakte, en die ten gevolge van hare vorige en uitgestelde unie als nog vele en naauwe betrekkingen hebben, die voor hen van het grootste belang zyn en die zy onderhouden en bepalen willen. Zulks is aan UwelEd. bekend en heeft my meer dan eens de betuiging daarvan gegeven. Het zoude dus eene overdrevenheid van myne zyde zyn om aan UwelEd. voortehouden de dringende noodzakelykheid van uw antwoord, ten einde my bekend te maken met de gevoelens van uw gouvernement aan wien UwelEd. zal gelieven mededeeling van deze nota te doen.

Ontvang de herhaling van mynen eerbied, waarmede ik ben

UwelEd. gehoorzame Dienaar,
(Get.) J. FRANCISCO PEREIRA.

De Burger FRANCISCO DE PAULA SANTANDER, aan zyne Medeburgers van Nieuw Granada.

LANDGENOOTEN!

Veroorlooft my om van uit het klassieke land der vryheid myne stem tot U te rigten, om U de diepste myner dankbaarheid te betuigen, zoo wel voor de edele pogingen door U in het werk gesteld ter herstelling der nationale regering als voor uwe stemmen ten mynen gunste. Eene bloedige vervolging, die altyd myn beste eere-titel zyn zal, beroofde my van myne regten en van myn vaderland. Op vreemde gronden verjaagd, bleef my niet anders overig dan datgeen hetwelk het geweld en de wraak my niet ontnemen konden: de overtuiging van een onbevlekt geweten, de herdenking op myne angdurige diensten aan het land en de liefde tot de ware vryheid. Met deze zegeningen en met de onderscheidingen waarmede men my begunstigde, dacht ik weinig op myzelven: ons geliefd vaderland hield alle myne denkvermogens geboeid. De verdediging van deszelfs eer, zoo schandelyk beledigd; hetzelve te zuiveren van onbillyke beschuldigingen, en de bejaging van deszelfs geluk waren de heilige pligten door my met yver en getrouwheid volbragt. Gelukkiglyk gaaft gy, myne geachte medeburgers, klem aan myne woorden, door U in massa te verheffen, ten einde de wetten en de regering te vormen die door U ingerigt zyn, terwyl gy door een zoo pryzenswaardig gedrag aan de wereld de bewyzen gaf, dat gy uwe regten kent, uwe vryheid bemint en den wensch koestert om onder het bestuur uwer eigene kiezing te leven, waarin uwe twintigjarige opofferingen, den voortgang der rede, de behoeften des lands en den geest des tyds geraadpleegd worden.— Eere aan het volk dat zich zelve zoo heldhaftiglyk regt verschaft heeft! Roem aan de vaderlandslievende krygslieden die dat volk ondersteunt en ter overwinning geleid hebben. Men zal nu niet langer zeggen dat de Amerikanen van het Zuiden onverschillig zyn omtrent het despotismus, noch dat zy met even zoo veel genoegen de hand kussen die hen in ketenen boeit als die welke hen de vryheid schenkt. Venezuela, Nieuw Granada en de Ecuador hebben begonnen Columbia te wreken voor de vernedering waarin noodlottige omstandigheden hetzelve gedompeld hadden, en hebben met andere nieuwe Amerikaansche staten bygedragen om de eer der nieuwe wereld te redden.

Dan, gy weet dat de zegepraal der maatschappelyke gevoelens niet genoeg is voor zich zelven om in uwe handen de vruchten te leggen van uwe luisterryke opofferingen. Voor het geluk des lands zal niets gedaan zyn zoo gy U niet beyvert om hetzelve zonder uitstel te reorganiseren en om het nieuwe beginsel van vernieling te bevryden. Na dat het veld in het bezit des volks gebleven is moet men hetzelve verzekeren tegen de vyanden die voor hem in Europa door het absolutismus opgewekt worden, en die onder ons zelven door onwetenheid, door vooroordeel, door afgunst, en door de eerzucht ontstaan. Het was het werk des volks om de tiranny te verjagen van de plaats welke alleen door de vryheid moet bezet worden; het is het werk van datzelfde volk om die plaats krachtdadiglyk in wezen te houden en haar te verzekeren. De eensgezindheid die het eerste geluk te voorschyn bragt moet ook het tweede bewerken. Ons waar geluk bestaat in éénheid van pogingen en van belangen.

Gedoogt, myne geachte landgenooten, dat ik het waag U omtrent het lot van ons land te onderhouden en voor U waarheden te herhalen die aan U niet onbekend kunnen zyn.' Myne oude en getrouwe toewyding aan de zaak des volks, de jongste opofferingen die ik vrywillig voor hetzelve gedaan heb en myne byzondere staatkundige positie geven my een zeker regt om U opregtelyk

myne denkbeelden, myne gevoelens en myne wenschen toe të vertrouwen. Myn woord verbonden zynde aan vele achtbare mannen der beschaafde wereld moet ik geene gelegenheid laten voorby gaan zonder U myne gedachten mededeelen en het vertrouwen te ontwikkelen, hetwelk door uwe vaderlandsliefde, door uwe goede gevoelens en door uw zachtaardig en vredelievend karakter in my aangevuurd wordt. Ik heb de hoop voedsel gegeven van hen die met den wensch bezield zyn, dat Columbia op nieuw in rust herleve, onder liberale instellingen; dat terwyl het oude politieke stelsel gematigd worde, de middelen gemakkelyk worden voor elke afdeeling om zich zelve met derzelver eigene wetten te regeren. Ik heb de verzekering gegeven dat het volk van Columbia de goede orde en de ware vryheid bemint, en dat het in staat is om zich aan gemeenebest gezinde instellingen te onderwerpen. Ik heb het woord voor uliedên gevoerd, ik heb datgeen gezegd hetwelk gy zelve voor uwe eer en voor uw geluk zoudet hebben beloofd.

Toen ik het besluit nam om de rust, de aangenaamheden en de onderscheidingen te verlaten, die ik in Europa genoot, om in myn land te treden, heb ik naar de stem van myn geweten en naar de uwe geluisterd. Overtuigd dat het vaderland de diensten van alle zyne kinderen noodig heeft, ben ik bereid de myne met de uwe te vereenigen. Door eene eervolle omstandigheid ben ik van de verpligting bevryd om de belydenis te doen van myne staatkundige trouw: zy is aan U bekend en is ook reeds in de eventydige jaarboeken van Columbia weggelegd. De vryheid heeft ten allen tyden myne woorden voortgebragt, heeft myn gedrag bestuurd en myn hart aangevuurd. Aan haar heb ik groote personelyke opofferingen gedaan; zy heeft my in tegenspoed ten troost verstrekt. Ik was nimmer een grooter vriend der orde en ware vryheid dan na dat ik koningryken bezocht, na dat ik de hoven gezien en vorsten genaderd heb. Zoo anderen daardoor verblind zyn geworden en derzelver gevoelens veranderd hebben, ben ik onveranderlyk gebleven, zonder daardoor natelaten van de verschuldigde hulde te bewyzen aan de waardigheid van den troon, aan de overheid, aan de beschaving en aan de deugd. Het is overbodig dus U te verzekeren dat ik geene andere dan aan de zaak der natie myne diensten toewyden zal.

Ik hoop dat de onderscheidene afdeelingen, in dewelke Columbia door de kracht der omstandigheden is verdeeld geworden, zich op nieuw vereenigen zullen, onder overeenkomsten die, aan het maatschappelyk ligchaam éénheid, waardigheid en kracht verleenende, aan elken staat de bevoegdheid overlaten zullen om over deszelfs inwendige bestemming voor nu en voor het toekomende, gelyk de tyd het vordert, te beslissen. Ik vertrouw dat gy eene grondwet erlangen zult die tenzelfden tyd vryheid, gelykheid en orde waarborgt, en dat gy de zorg van dezelve te vestigen en te doen naarkomen aan personen vertrouwen zult, die door derzelver bekwaamheid en opregtheid aan uw vertrouwen beantwoorden kunnen. Verlichte mannen gelooven dat wy ons maatschappelyk gebouw op die grondzuilen vestigen moeten, op dat de eer van het land behoorlyk gewroken blyve, de binnenlandsche vrede bestendiglyk hersteld en het vertrouwen van den vreemdeling vermeerderd worden, op dat de Europische mogendheden den afloop van den staat van oorlog waarin wy ons als nog met het oude moederland bevinden, begunstigen mogen.

Deze grondbeginselen eens gevestigd zynde is het gemakkelyk te ondervinden dat de ontwikkeling der zegeningen die zy in zich bevatten, ons de vryheid der drukpers en der discussien, een goed beginsel van het eerste onderwys en der publieke opvoeding, de verbeteringen en bescherming die onze landelyke rykdommen vorderen, eene strenge bezuiniging in de algemeene uitgaven en de heilige nakoming onzer verbindtenissen met den vreemdeling, waarborgen zal. Zoo de wet ons berooven moet van de vryheid om het partikulier leven der burgers te onderzoeken, en personen aantevallen voor daden en zaken, zoo vorderen de edelmoedigheid en betamelykheid zekeren eerbied aan de asschen van afgestorvenen, en zekere toegevenheid omtrent verlëdene zwakheden en afdwalingen. Zoo die wet ons mishaagd, om dat zy onze personelyke belangen niet voldoet, of om dat zy die van allen niet genoegzaam beschermt, zoo zullen wy dezelve berispen en eene verandering in dezelve vorderen, maar nimmer in eenen tegen overgestelden zin handelen. Zoo den magistraat aan onze behoeften niet voldoet, laten wy hem bedillen maar niet belasteren en geven wy het voorbeeld van den eerbied aan de overheid verschuldigd. Dat wy den weg der vryheid bewandelen, vast besloten om alleen slaven der wet te zyn en gebruik te maken van onze rede en van onze regten, zonder de maatschappy te ondermynen en zonder ons eigen werk te vernietigen: Dat wy de grondwettige baan betreden die andere volken voor ons geopend hebben.

In de tedere omstandigheid waarin zich het land bevind is het hoogst noodzakelyk dat de wet alle de burgers beschermd, onverschillig wat ook derzelver vorige bedryven geweest zyn. Toelating van alle gevoelens moet de regel der magistraten en van het volk zyn, in zoo verre zy geene strekking hebben om het stelsel omver te werpen noch om vooraf bestaande wetten te overtreden. De bekwaamheid moet voor publieke bestemmingen geroepen worden, zonder aan dezelve het voorzigtig wantrouwen opteofferen, en geen gevaar te loopen dat hy, die eenmaal het zwaard gerigt heeft tegen de wetten die door hetzelve moeten beschermd worden, of die het punt dat aan hem toevertrouwd was verlaten heeft, die misdaad herhaalt. Eene systematische vervolging verdelgd ons, en beneemt ons crediet, daar in het tegendeel een beginsel van gematigheid en standvastigheid in de regering, derzelver vyanden ontwapent en de publieke vryheden ongeschonden bewaart.— Eensgezindheid onder alle de burgers, die de willekeurige magt het hoofd geboden en het vuur der vryheid aangehouden hebben, is de eenigste bron van welvaart en van toekomstig geluk.

Ziet hier landgenooten, myne gevoelens. Gy zult niets nieuws in dezelve vinden, maar ook niets dat strydig is met de heilzame grondbeginselen der maatschappelyke orde. Dat wy nimmer noch met despotismus noch met de regeringloosheid verrigtingen hebben; dan laten wy toegevend zyn omtrent de feilen van anderen; en laten wy niet vergeten dat hoezeer wy verschillende gevoelens hadden, en zoo er beschroomde en kwaadgezinde mannen geweest waren die hunne pligten verzaakt hebben, wy nogthans allen kinderen zyn van een en dezelfde moeder, wier leven of dood wy in onze handen hebben. Eendragt en gehoorzaamheid aan de wetten schenken haar het leven, tweedragt zal haar den dood toebrengen.

(Get.) FRANCISCO DE PAULA SANTANDER.
Nieuw York den 25sten November 1831.

Steenkoolen.

De koolenmynen in Frankryk zyn niet zoo uitgestrekt als die in Engeland, misschien alleen omdat de aanvrage niet zoo sterk is; want de natuurlyke hulpbronnen, welke Frankryk te dezen opzigte bezit, zyn zeer aanzienlyk. Men telt er veertig departementen waaruit men kolen trekt; doch aan verscheidene plaatsen worden de mynen alleen by gedeelten bearbeid, en van vele mynen kan men alleen zeggen, dat zy koolen bevatten; uit 236 mynen worden tegenwoordig 10,000,000 metrische centenaars gewonnen; deze kosten den ondernemer 12,000,000 en den opkooper ten minste 40,000,000 francs. Voor eenige jaren was het verbruik veel geringer. Frankryk toch is hierin nog lang niet aan Engeland gelyk, daar men de jaarlyksche opbrengst aldaar op 75,000,000 metrische centenaars schat. Voor Frankryks koolenbehoefte leveren de mynen van St. Etienne en Rive de Gier drie millioen centenaars, door middel van 11 stoommachines, 6 hydraulische machines, 70 werktuigen met paarden, en 1400 werklieden. Het grootste gedeelte der koolen is van zeer goede kwaliteit en in smederyen en gasfabryken bruikbaar. Drie millioen centenaars komen voort uit de mynen van noordelyk Frankryk, waarin 9 stoomwerktuigen, 16 andere, 7 waterpompen en 4500 werklieden zyn. Deze kolen worden voornamelyk in de kagchels gebruikt. De mynen van Liltry, Carmeaux, Creuzot, Champagne en Ronchamps brengen de vier overige millioenen op. In de twee laatste landschappen is de bewerking der koolenmynen sterk aan het toenemen. De opbrengst der mynen in het binnen en zuidelyk gedeelte van Frankryk zou aanzienlyker zyn, zoo niet het vervoer met zoo veel moeyelykheden te kampen had; van daar dat er eene menigte koolen in de departementen van Aveyron, Grad, Loire, enz. ongebruikt blyft en waardoor wel 11-20 van het geheel verloren gaat. Belgie is ryk in kolen en verzendt nog van dezelve naar Frankryk. De mynen van Mons, Luik en Charleroi brengen jaarlyks omtrent 12,000,000 metrische centenaars aan goede koolen op; zy zyn 350 in getal en houden 20,000 werklieden bezig. (*)

(*) Duitschland, over het geheel beschouwd, bezit niet vele kolenmynen, ofschoon aan eenige streken de opbrengst zeer groot is; Zweden heeft dezelve alleen in Schonen; Noorwegen en Rusland schynen er geene te hebben (misschien wel omdat men, uithoofde van den overvloed van hout er nog niet juist naar gezocht heeft;) Italië heeft er eenige weinige in de Apenyen.

Getal der Joden op den ganschen Aardbodem.

De Joodsche natie is byna over de geheele aarde verspreid, maar nergens maakt zy een zelfstandig volk uit. Hassel berekende in 1825 derzelver getal op 3,181,303, waaronder men nog 15,000 Samaritanen en 500 Ismaëliten rekenen moet, welke volgendermate verdeeld zyn.

In EUROPA.

Rusland en Polen	658,908
Oostenryksche Staten	455,425
Europeesch Turkye	321,000
Duitsche Bondstaten	138,000
Pruissische Staten	134,000
Nederlanden	70,000
Frankryk	68,000
Italie	36,000
Groot-Brittannie en Ierland	12,000
Ionische Eilanden	7,300
Krakau	7,000
Denemarken	6,000
Zwitserland	1,970
Zweden en Noorwegen	450
In het geheel	1,918,053

Of 110¼ gedeelten der gezamenlyke bevolking van Europa, die in 1825 op 212 millioenen gerekend werd.

In AZIE.

Aziatisch Turkye	300,000
Arabië	200,000
Indostan	100,000
China	62,000
Turkestan	40,000
Iran	35,000
Aziatisch Rusland	3,000
In het geheel	738,000

In AFRIKA.

Fez en Marokko	300,000
Tunis	130,000
Algiers	30,000
Abyssinië	20,000
Tripoli	12,000
Egypte	12,000
in het geheel	504,000

In AMERIKA.

Noord-Amerika	5,000
Nederlandsche Koloniën	500
Demerary en Essequebo	200
in het geheel	5,700

In AUSTRALIE.

Sydnay en Hobartown	50

RECAPITULATIE.

In Europa	1,918,053
„ Azië	738,000
„ Afrika	504,000
„ Amerika	5,700
„ Australië	50
	3,165,803
Samaritanen	15,000
Ismaëlieten	500
In het geheel	3,181,303

Behalve nog een klein getal dat hier en daar op de eilanden in de West Indiën en in Zuid Amerika verspreid is.

Bevolking der voornaamste hoofdsteden van Europa, bij het begin van 1831.

	Inwoners.		Inwoners.
Londen	1,300,000	Frankfort	46,000
Parys	910,000	Bremen	40,000
Konstantinopel	580,000	Presburg	38,000
Petersburg	430,000	Brunswyk	36,000
Napels	360,000	Brünn	35,000
Weenen	300,000	Parma	34,000
Moskau	260,000	Stutgard	31,000
Dublin	248,000	Geneve	30,000
Lissabon	240,000	Stettyn	28,000
Berlyn	240,000	Hanover	28,000
Amsterdam	203,000	Cagliari	28,000
Palermo	170,000	Kassel	26,000
Edinburg	146,000	Krakau	26,000
Rome	145,000	Lubek	25,000
Warschau	130,000	Hermanstad	25,600
Milaan	128,000	Modena	24,000
Turyn	120,000	Posen	23,000
Madrid	115,000	Darmstad	22,000
Hamburg	112,000	Christiania	21,500
Koppenhagen	110,000	Bergen	21,000
Praag	108,000	Munster	20,600
Breslau	94,000	Karlsruhe	20,500
Brussel	82,000	Bern	18,600
Florence	81,000	Bazel	17,800
Munchen	78,000	Gotha	16,000
Stokholm	75,000	Lauzanne	14,400
Koningsbergen	70,000	Chamberry	14,200
Dresden	62,000	Zurich	12,600
Lemberg	55,000	St. Gall	11,500
'sGravenhage	50,000	Altenburg	11,000

Bevolking van eenige andere groote steden van Europa, bij den aanvang van 1831.

	Inwoners.		Inwoners.
Lyon	180,000	Toulouse	70,000
Manchester	165,000	Gent	68,000
Glasgow	148,000	Antwerpen	67,000
Liverpool	145,000	Grenada	66,000
Barcelona	140,000	Bologna	65,000
Marseille	118,000	Plymouth	63,000
Venetië	114,000	Belgrado	62,000
Adrianopel	110,000	Keulen	62,000
Birmingham	109,000	Silistria	60,000
Cork	108,000	Rotterdam	60,000
Valencia	105,000	Limerick	60,000
Sevilla	102,000	Pesth	59,000
Bordeaux	98,000	Dantzig	56,000
Rouaan	95,000	Saragossa	55,000
Leeds	88,000	Catanea	55,000
Philippopoli	85,000	Luik	54,000
Bristol	85,000	Verona	53,000
Genua	84,000	Malaga	52,000
Kadix	76,000	Livorno	52,000
Nantes	73,000	Norwich	51,000
Porto	71,000	Straatsburg	51,000
Lille	71,000	La Valette	50,000
Messina	70,000		

Buitendien zyn er in Europa nog 13 steden, die van 40,000 tot 50,000 inwoners; 55 steden, die van 30,000 tot 40,000 en 129 steden, die van 20,000 tot 30,000 inwoners hebben.

De President en Vice-Presidenten der Vereenigde-Staten van Noord-Amerika.

De president moet, om gekozen te kunnen worden, 35 Jaren oud, in het land geboren, of ten tyde van de aanneming der constitutie burger geweest zyn en 14 jaren lang in de Vereenigde-Staten gewoond hebben. In geval van zyn' dood, zyne afzetting, zyn' afstand of zyne onbekwaamheid, gaan zyne ambtspligten op den vice-president over; hebben de aangevoerde gevallen met den president en vice-president gelyktydig plaats, dan neemt de president van den senaat by voorraad de functien waar van den president der Vereenigde-Staten; is er geen president des senaats voorhanden, dan vervangt de tydelyke spreker van het huis der representanten den president der unie. De titel van dezen hoogsten staatsambtenaar is *president der Vereenigde-Staten*. Hy is volgens de constitutie opperbevelhebber van het leger en der vloot van de vereenigde, mitsgaders der militie van de afzonderlyke staten, wanneer de unie derzelver dienst noodig heeft; hy ontvangt gezanten en andere openbare ministers; het is zyn pligt voor de stipte uitvoering der wetten te zorgen; hy heeft volmagt om met den raad en de toestemming van twee derde deelen der aanwezige senatoren verdragen te sluiten; met de meerderheid van den raad mag hy gezanten, andere openbare ministers en consuls benoemen, mitsgaders regters by het hoogste geregtshof, en alle andere door de wetten bepaalde ambtenaars, omtrent wier aanstelling de constitutie niet anders beschikt heeft, en wier aanstelling niet, wanneer het ondergeschikte ambten zyn, van den kant van het congres aan den president werd overgelaten. Hy mag allen ambtenaars der Vereenigde-Staten vergiffenis verleenen, wanneer zy zich niet in staat van geregtelyke beschuldiging bevinden. De president heeft een jaarlyksch inkomen van 25,000 Dollars, hetwelk, gedurende den tyd dat hy in functie is, vermeerderd noch verminderd mag worden; dit inkomen werd door eene acte van den 18den February 1793 bepaald. Hy zoo wel als de vice-president worden in de afzonderlyke staten door kiezers verkozen, die weder door de wetgevende magt dier staten gekozen worden. In gevolge van eene congres-acte van den 1sten Maart 1792 moet de keus dezer kiezers binnen 34 dagen afgeloopen zyn, die den eersten Woensdag der maand December van dat jaar voorafgaan, in welke de verkiezing van den president en vice-president plaats heeft; daarby moet het getal dezer kiezers met het getal van alle senatoren en representanten in het congres gelyk staan; ook mag geen senator of representant en geen ambtenaar in dienst der Vereenigde-Staten tot kiezer benoemd worden. De stemmen voor den president en vice-president moeten door de kiezers den eersten Woensdag van ieder vierde jaar in alle deelen der unie afgegeven worden. De kiezers vergaderen in hunne respective staten en stemmen door middel van ballottage voor den president en vice-president, van welke ten minste de eene geen bewoner van den staat zyn mag, in welke de verkiezing plaats heeft. De keus van den president zoo wel als van den vice-president geschiedt elk afzonderlyk en door byzondere ballottage. Er worden lysten van het getal der opgenomen stemmen en van de namen der stemmenden opgemaakt en verzegeld, aan de zitting van het algemeen bestuur gezonden en aan den president van den senaat geadresseerd, die dezelve in tegenwoordigheid der leden van den senaat en het huis der representanten opent, waarna de stemmen geteld worden. Degene, die de meeste stemmen tot president heeft, wordt als wettig verkozen beschouwd, wanneer namelyk het getal dezer stemmen eene meerderheid van het totaal der kiezers oplevert. Wanneer niemand zoodanige meerderheid heeft, dan moet het huis der representanten uit drie personen, die de meeste stemmen tot president hebben, dezen onverwyld door ballottage verkiezen. By de verkiezing van een' president worden de stemmen naar de respective staten gerekend, van welke iedere vertegenwoordiging eene stem heeft; een committé tot dat einde bestaat uit een of meer leden van twee derde deelen van alle staten en tot eene verkiezing is de meerderheid van alle staten noodwendig. Kiest het huis der representanten, wanneer hetzelve daartoe het regt heeft, den president niet voor den 4den der eerstvolgende maand Maart, dan fungeert de vice-president als president, gelyk in geval van afsterven of andere constitutioneele onstentenis van een' president. Het presidium duurt vier jaren; ondertusschen bestaat er wegens de herkiezing geene bepaling; er is echter geen voorbeeld dat een president langer dan acht jaren aangebleven is. Vallen de plaatsen van president en vice-president gelyktydig open, dan is het de pligt van den staats-secretaris de uitvoerende magt van iederen staat daarvan berigt te geven, eene openlyke bekendmaking in ten minste één dagblad van iederen staat te doen plaatsen en dan twee maanden te voren te bepalen wanneer in de respective staten de kiezers van een' president benoemd zullen worden. Sedert de aanneming der bondgenootschappelyke constitutie zyn presidenten der Vereenigde-Staten geweest:

George Washington uit	Virginië	v. 1789.-1797.
John Adams	" Massachusetts	" 1797.-1801.
Thomas Jefferson	" Virginië	" 1801.-1809.
James Madison	" Virginië	" 1809.-1817.
James Monroe	" Virginië	" 1817.-1825.
John Quincy Adams	" Massachusetts	" 1825.-1829.
Andrew Jackson	" Tenessee	" 1829.-heden

De vice-president is *ex-officio* president van den senaat, en als zoodanig, in gevolge eene acte van den 8sten Mei 1792, een der commissarissen van het amortisatie-fonds. By eene wet van den 18den February 1793 is zyn inkomen op 5000 Dollars jaarlyks bepaald. De vice-president is geen lid van het kabinet. De gewone functie van dezen staats-ambtenaar is de voorzitting in den senaat der Vereenigde-Staten. Fungeert hy niet, dan wordt hy door een' tydelyken senaats-president vervangen, waartoe men door ballottage een der senaats-leden verkiest. De vice-president wordt volkomen op dezelfde wyze verkozen als de president, met eene kleine afwyking echter, in geval dat geene van de voorgestelde candidaten de vereischte meerderheid van stemmen heeft. Wie niet verkiesbaar tot president is, mag ook niet tot vice-president gekozen worden.

Verfstof welke dienen kan in plaats van Indigo.

Sedert het jaar 1752 was de opmerkzaamheid der bekwaamste kruidkundigen gerigt op de uitvinding eener duurzame blaauw verf, welke in plaats van Indigo kon gebruikt worden. Tot heden waren deze bemoeyingen met geen gevolg bekroond. Het Berlynsch blaauw, de eenige verf die men in plaats van Indigo gebruiken kan, maakt de wol te hard om geweven te kunnen worden en droogt dezelve te veel uit. Thans hebben eenige personen in Engeland een privilegie ter bereiding eener blaauwe verf bekomen, welke, na de gedane proeve der uitvinders, alle verfstoffen die met Indigo gemaakt werden, evenaart, waar zy dezelve niet overtreft en in duurzaamheid verre weg de beste is. Men heeft tot proeven kleederen doen zien, die tot op den draad waren afgedragen, terwyl de kleur er nog zoo nieuw uitzag, alsof het laken eerst uitgesneden was; zelfs laat zich aan geen naad het minste spoor van verkleuring opmerken,—eene duurzaamheid der verfstof, met geen indigo te vergelyken.—De uitvinders hebben van den invoer dezer verf de volgende voordeelen beloofd: de zelfstandigheden, waarmede zy bereidt wordt, zyn in alle landen overvloedig en tot buitengemeen goedkoope pryzen te verkrygen, niet zoozeer uithoofde harer menigte, als wel omdat zy meestal uit dingen bestaan, die als niet deugende weggeworpen worden, b. v. wolle oude lappen, vleesch dat onbruikbaar is, bloed, ingewanden; in het algemeen elke dierlyke stof, zoo bedorven dezelve ook wezen mag; door de bereiding dezer verf zal een nieuwe nyverheids tak uitspruiten. De grootste duurzaamheid, schoonheid en glans der verf, die men tot alle mogelyke verwingen aanwenden kan, wordt er door verkregen. By dergelyke ingredienten kan driemaal meer wol in denzelfden tyd en met oneindig mindere kosten geverfd worden, dan met indigo. De op deze wyze geverfde wol is in alle opzigten beter te bewerken; dezelve krimt beter en laat zich gemakkelyker weven dan de met indigo geverfde. Men kan de nieuwe verf niet alleen voor blaauwe gebruiken, maar ook voor groene en zwarte grondverf, laatstgemelde komen zeer schoon te voorschyn. Voor hoeden is de schoonheid en sterkte der alzoo verkregene zwarte verf, en de snelheid waarmede de verving voortgaat, onschatbaar.

Buigzaam koud en warm smeedbaar gegoten Yzer.

Deze uitvinding van den heere Luitenant-Kolonel Fischer te Schafhausen, bestaat daarin, dat met het gegoten yzer op zoodanige wyze vervaardigd, dat het, met behouding van deszelfs uitwendigen omtrek of gladheid, zoo week en taai zy, dat het even als het geslagen yzer koud en warm gebogen en bearbeid, alsook aan deszelfs oppervlakte even als het stafyzer of staal weder gehard, en op het fynst gepolyst kunne worden. Ten gevolge dezer eigenschappen kan het gegoten yzer van Fischer in de geweermakery, sporen vervaardiging, in de werktuigkunde, en in tallooze andere nyverheidstakken met een uitnemend voordeel gebezigd worden, dewyl daardoor menige harde smids-arbeid en véel vylen uitgewonnen wordt, en eene goedkooper en juister vervaardiging der voorwerpen mogelyk is, dan wanneer men, zoo als tot heden, dezelve uit stafyzer moest bewerken. Hoe gewigtig en algemeen nuttig deze uitvinding is, zal door deskundigen ligtelyk worden bevroed. Zoo wy hopen zal dit yzer welhaast allerwege gebezigd worden. Reeds heeft, naar men verneemt, de keizer van Oostenryk aan den heer Fischer het privilegie tot uitvoer van dit yzer verleend.

Onverbrandbare Kleederen.

In de zitting der keizerlyke huishoudelyke Maatschappy te Petersburg, las de vaste secretaris eene verhandeling over de door Prof. Aldini uitgevonden vuurvrye kleederen en andere voorwerpen, en bepaalde vervolgens de aandacht der aanwezigen op derzelver nut, by het blusschen van brand, door onderscheiden proefnemingen met uit metaal- en amianthweefsels (*Asbestus*) vervaardigde kleedingen en gereedschappen. Men zal eerlang eenige proefnemingen in het groot bewerkstelligen.

Smokkelhandel.

Als eene statistieke bydrage tot de geschiedenis van den smokkelhandel kan eene onlangs gedane bekendmaking dienen van den prefect des moezeldepartements, waaruit blykt dat in den loop van een jaar door de Fransche smokkelhandelaars 58,277 personen tot sluiken gebruikt werden; van deze sluikers zyn 2477 op de daad betrapt geworden, die 6056 kilogr. onderscheiden goederen gedragen hebben; de overige 55,800 sluikers hadden eene massa van 140,000 kilogr. waren ingesloken. Niets bewyst duidelyker dan deze industrie de overmatige hoogte der Fransche inkomende regten.

De Slavenmarkt te Constantinopel.

"Ik wist my eene gelegenheid te verschaffen, om de slavenmarkt te Constantinopel te zien," dus verhaalt Docter Madden in zyne *Reis door Turkye*, "op welke vrouwen, die gewisselyk onder de schoonste der wereld geteld moeten worden, als het vee worden gekocht en verkocht, en door iederen schobbejak, die maar eenen tulband draagt, bezigtigd, betast en onderzocht kunnen worden. Aan de Franken is het niet geoorloofd dezen bazar te bezoeken, echter wordt wel eens, wanneer deze of gene slavenhandelaar ziek wordt, aan eenen christenschen *Hakkim*, of geneesheer de ingang vergund.— Op deze wyze gelukte het dan ook my, er toegelaten te worden. Myn lyder lag in het koffyhuis op eenen bank, en zyne kwaal bestond in niets minder dan de pest.— Een twintig a dertigtal Turken zaten of lagen rondom hem gerustelyk hunne pyp te rooken, en toen ik hun de pestbuil onder zynen arm, en de lykkleur op zyn gelaat, den doodstrek in zyne blikken deed opmerken, "zouden zy nog maar eene pyp drinken," (om my van hunne uitdrukking te bedienen), en riepen: "Er is slechts één God, Allah Akbar!" Myn patient overleed reeds des anderen daags, en in de daarop naastvolgende week, had ik nog onderscheidene pestzieken in hetzelfde huis te behandelen. De slaven- of liever slavinnen bazar is eene groote vierkante opene plaats, met eenen gesloten in tenten of hutten afgedeelden gang rondom dezelve, boven welken eene gaandery is aangebragt; hier bevinden zich de vertrekken voor de Griekinnen en de vrouwen uit Georgie; in de beneden kamers zyn, daarentegen, de zwarte meisjes van Darfur en Sennaar, en de koperkleurige Abyssinische schoonen geplaatst; laatstgemelde onderscheiden zich door de regelmaat en het onderling geëvenredigde harer gelaatstrekken en door eene edele en bekoorlyke gestalte, en gaan zelden beneden den prys van 150 dollars af, terwyl de zwarte slavinnen voor 80 dollars per stuk losgelaten worden. De arme Griekinnen waren in zeer enge afdeelingen op elkander gedrongen; zoo zag ik byv. zeven of acht derzelve, in eene kleine cel, op den grond uitgestrekt liggen, sommige nog in de overblyfselen van voormalige tooi gekleed, andere half naakt. Deels waren zy uit Scio, deels uit Ipsara, maar de vertwyfeling lag op elks gelaat; alle zagen zy er bleek en ziekelyk uit, alle schenen zy verteerd te worden door het smachtend verlangen naar haar Vaderland, hetwelk zy nimmer mogten wederzien. Ziekte en kommer gaven haar wel een ontsierd voorkomen, maar zy vertoonden des ongeacht nog het schaduwbeeld van het vrouwelyk schoon, en de sombere stilte harer cellen stak geweldig af tegen de luidruchtige vrolykheid, die uit de gevangenhokken der negermeisjes schaterde. Geen tooneel van menschelyke ellende is by dit ontroerend schouwspel te vergelyken. Het meisje, dat het sieraad van haar geboortedorp hadde kunnen worden, welker onschuld de lust eener teederlievende moeder zoude hebben uitgemaakt, werd hier ten prooi gegeven aan de gierige blikken van ieder gemeen soldaat, die, onder het voorwendsel een gegadigde te zyn, haar gelaat en hare gestalte onderzocht. Een arm meisje van ongeveer 15 jaren leeftyds, zag ik door den slavenhandelaar te voorschyn slepen, om haar aan eenen ouden Turk te laten zien, die haar naauwkeurig onderzocht, terwyl de ontmenschte verkooper hare goede eigenschappen opvyzelde, zoo als onder anderen, dat zy in den slaap noch snorkte, noch met schokken opsprong. De Turksche gryze liefhebber kocht eindelyk het rampzalige schepsel voor 280 dollars. De scheiding van hare lotgenooten was hartbrekend om aan te zien, zy was doodsbleek, en scheen zich naauwelyks haren toestand bewust te zyn, terwyl de overige meisjes weenende van haar afscheid namen. Haar nieuwe gebieder lachte slechts daarby met een grynzend gelaat, en stiet haar voor zich henen den bazar uit.— Toen zy op deze wyze aan de buitenpoort gekomen was, bleef zy plotseling staan, en smeekte nog eens te mogen wederkeeren om een kleed mede te nemen, dat zy vergeten had. De oude zondaar ging met haar mede terug, en welhaast zag men beide weder te voorschyn komen, het meisje weenende met een pakje, hetwelk haar Grieksch kleed inhield, en welligt het dierbaarst was, wat haar op aarde overbleef, dewyl dit het eenigst uiterlyk voorwerp was, dat haar nog aan haar vaderland herinnerde."

Het oproer eene Kostwinning.

Een ambachtsman te Parys, die by de opschudding van den 2den Maart gevat was, werd gevraagd waarom hy geroepen had leve Napoleon II —"Om dat ik geen brood heb, en men my in de gevangenis voeden moet." —"Maar waarom riept gy juist Napoleon II en niet liever Karel X of Hendrik V?"—"Als ik dit gedaan hadde, dan had men my den volgenden dag weder losgelaten. Het leve Napoleon II. is voordeeliger; men laat my ten minste drie maanden zitten, eer ik gevonnisd wordt."

De bedachtzame Afgevaardigde.

"Wat zyt gy voornemens in de vergadering voor te stellen?" vroeg de heer DE COIGNY aan een eenvoudig landman, die als afgevaardigde van zyn schoutsambt, naar de hoofdplaats reisde. "De verdryving der duiven, konynen en monniken," was het antwoord. "Welk eene zonderlinge byeenvoeging!" hernam DE COIGNY verwonderd. "Dezelve is zeer eenvoudig, mynheer!" antwoordde de boer, "De eersten verteeren ons gezaaide, de tweeden het loof, en de derden de vruchten."